

Proč nejsem rusofobem

 litterate.cz/proc-nejsem-rusofobem

Homer Simpson

9 května, 2023

| Autor textu: **Starý Kocour**

Nemohu býti komunistou, protože jeho morálka není morálka pomoci. Protože, káže odstranění společenského řádu a nikoli odstranění společenského zlořádu, jímž je bída. Protože, chce-li vůbec pomoci chudým, činí to podmíněčně: nejprve musíme vládnout, a pak (snad) na vás dojde.

Karel Čapek

Jako každý génius psal Karel Čapek věci nadčasové. A ani změna významu slov tomu výroku neuškodila, protože *místo komunismu*, který jsme mnozí zažili i když se mu říkalo socialismus nebo socialismus s lidskou tváří můžeme dosadit dnešní režim, který se nazývá liberalismem.

Liberalismus (latinsky liber svobodný, liberalis svobody se týkající, svobodomyšlný) je politický směr nebo také filosofický pohled, který většinou prosazuje principy jako svoboda, demokracie, sekularismus, právní rovnost, podporu občanských a lidských práv. Jenže nesmí degradovat. Dnešní „liberální demokracie“ není *ani liberální, ani demokratická*.

Vlády – aspoň u nás v euroatlantickém „vyspělém“ světě“ se zmocnili lidé, kteří si z komunismu vzali to nejhorší.

Kapitalismus, nebo snad lépe rozvinutý imperialismus, je vládou (většinou) volených představitelů, kteří jsou ovšem podřízeni finančním tokům jdoucím z nejbohatších vrstev, oligarchů. Ti pomocí svých peněz ovlivňují volby tak, aby se na správná místa dostali lidé, kteří jsou poslušní neviditelnému „*deep state*„.

Pod různými záminkami jako je třeba Green Deal nebo pandemie, klimatická hnutí nebo ochrana menšin si usurpují právo ovládat ostatní lidi. Protože mají v rukou naprostou většinu sdělovacích prostředků mohou vést nekonečnou kampaň, která lidem vysvětluje, proč je správné to nebo ono. A pochopitelně na tom dobře vydělávají – jinak by to nedělali. Staví tyto menšiny, kterým přiznává větší práva než ostatním lidem proti nim. Pod různými záminkami vytváří právní řád, který už neodráží vůli většiny. Výsledek nakonec vidí každý, kdo se nenechá obalamutit argumenty, které na nás ostatní denně útočí ze všech stran.

Bohužel mnoho lidí si tuhle neuvědomuje, hlavně mladá generace, která nezažila jiný režim a nemůže ani srovnávat to, co bylo před nástupem naší „liberální demokracie“. A ani nemá tendenci si najít jiný než oficiální názor na svět než ten, který denně slyší z TV nebo rádia, případně čte na velkých webech.

Máme se lépe po materiální stránce než před třiceti nebo padesáti lety – a máme také větší potřeby. Ty „potřeby“ jsou často vyvolávány reklamou. Nová auta, zahraniční dovolená v exotických krajích, nové mobily s dalšími, nepotřebnými funkcemi, větší televizory atd. Luxus, bez kterého se ovšem dá spokojeně žít, někdy možná bohatším životem než bez něj.

Společnost spotřeby. Spotřebovávat, co nám nabídne všude přítomná reklama a vydělat si na to dost peněz. Abych měl lepší auto, dům, exotičtější dovolenou než soused nebo kolega v práci, Jsme tak *poháněni novými touhami*, kterým vlastně ani moc nerozumíme. Už málokdo čte knihy, chodí do divadel, putuje po své krásné zemi

nebo třeba se sousedy založí pěvecký sbor. Nebo společně postaví tělocvičnu či kulturní dům. Jistěže jsou takoví, ale proti spotřební společnosti jsou v menšině a jsou považováni za podivíny.

Že jsem se nedostal k jádru věci? Už na to jdu, ale ten úvod byl nutný. Protože posledních pár let se pokoušíme o změnu dějin, bohužel zpětně. Najdou se lidé, kteří bezostyšně začnou tvrdit že se něco nestalo, že se to stalo jinak a že je třeba k těmto minulým událostem najít „novou optiku“.

V naší Kotlince se najednou začínáme *omlouvat* Sudetským Němcům za to, že jsme je poslali do jejich domoviny, o které tak toužili a pomohli tím rozbít první republiku. Oni o to moc nestojí – leda bychom jim vrátili majetek, který tady zanechali. Podobně se dozvídám, že v roce 1945 nás Sověti neosvobodili z německého protektorátu, ale jen nás *obsadili* jako předtím Němci. Ovšem podle této logiky nás obsazovali i Američané až k Plzni.

O tom se sice před několika desítkami let nemluvalo, osvobození Plzně americkou armádou bylo i v oficiálních školních učebnicích odbyto jednou větou, ale zato jsme za osvobození stále děkovali Sovětskému svazu. Tak intenzivně, že se to velké většině obyvatel docela zhnusilo. Stavěly a odhalovaly se pomníky, některé s krátkou dobou životnosti – třeba Stalinův pomník na Letné. Soudruzi v Moskvě usoudili, že Stalin byl „*kultem osobnosti*“ a přesto, že pro mnohé Rusy je dodnes velkým vůdcem, který ubránil SSSR před Hitlerem tak se hned přizpůsobili a monument monumentálně odstřelili.

A život šel dál, objevily se tu nové politické proudy v KSČ, které žádaly poněkud lidštější přístup strany a vlády k lidem a vzniklo *Pražské jaro*. Najednou se mohlo říkat i to, co bylo před několika dny zakázáno a za co chodili lidé do vězení, pokud se jejich názory projeví veřejně.

Netrvalo to dlouho, soudruzi , kterým šlo o místa (a možná i o krk, pokud by se Pražské jaro rozmohlo) poslali do Moskvy *zvací dopis* a Československo bylo vojensky obsazeno armádami Varšavské smlouvy při příležitosti zakončení společného vojenského cvičení „Štít 68“. Okolní státy se do toho moc nehrnuly, třeba Rumuni a Jugoslávci to odmítli rovnou a tak hlavní vojenské síly se sem dopravily ze Sovětského svazu, z Ukrajiny. Ostatně i tehdejší generální tajemník Leonid Brežněv byl národností Ukrajinec. V době, kdy vznikl rusko-ukrajinský konflikt na to mnozí obyvatelé naší země **nezapomněli**. *Sovětská okupace* trvala až do roku 1989, kdy se sovětská vojska stáhla. Dne 26. února 1990 ministři zahraničí Jiří Dienstbier a Eduard Ševardnadze podepsali v Moskvě mezivládní dohodu o odchodu sovětských vojsk z území ČSSR. Poslední transport se sovětskými vojáky byl vypraven 19. června 1991 z Milovic.

Tato okupace napáchala materiální a lidské škody daleko menší než okupace německá, ale zato způsobila velký *odpor lidí k SSSR a Rusku*. SSSR a Rusko mnozí nedokáží dodnes rozlišit..

A dneska? Zdá se, že podle historiků tu nebyl *ani jeden Ukrajinec*. Nynější Ukrajina je prý s jistými výhradami demokratickým státem. Její srovnávání se sovětskou Ukrajinou prý **není na místě**. Takovými články začínaly pokusy zcela přepsat historii. A graduji. Jenže: Můžeme změnit výklad minulosti jako v Orwellově románu 1984, přepsat všechnu dosažitelné prameny, zfalšovat je, ale nemůžeme historii *doopravdy změnit*.

Sleduji vývoj na Ukrajině už od událostí na Majdanu. Tam byla vlastně založena dnešní situace mezi Ukrajinou a Ruskem. A tam začaly naše nenávisti k Rusku. Tedy nejen naše. Tu se celý Západ začal mylně domnívat, že je vhodná příležitost Rusko rozbít a zmocnit se jeho území a bohatství.

Pomalu jsem začal chápat, o co tady jde. K USA se mnozí přidali, protože měli strach se nepřidat – USA vypadá dodnes nesmírně silně, jeho vliv na „deep state“ ve všech západních zemích je veliký a nikdo z tamních věrchušek (včetně té naší) nechce riskovat, že by Západ rozpoutal v jejich zemi nějakou „barevnou revoluci“, jak už to provedl mnohokrát. Vždy pod hesly o ochraně obyvatelstva před diktátorským režimem nebo ochraně menšin.

Takže začaly pokusy Rusko „vytěsnit“ ze světa. Diplomatické hrátky, hospodářské sankce, „výmaz“ ruské kultury ze západního světa a to jak současné interpretační tak i historické. Cokoliv ruského najednou *začalo vadit*. Hudba, literatura, výtvarná díla. V tom okamžiku se ve mě začalo cosi měnit. Do té doby jsme měl k Rusku rezervovaný vztah. Ano jeho kultura je veliká, mnohonárodní, jednotliví Rusové i Ukrajinci jsou většinou fajn lidi, kulturní a vzdělaní ve svém oboru. Zákazy hraní ruské hudby, interpretace, výstav. Též sportu, kde by ruští sportovci nesměli vystupovat pod svou národní identitou, jen jako lidi „bez státní příslušnosti“.

Začalo to na Ukrajině *bouráním pomníků*, které zpodobňovaly ruské umělce, politiky a podobně a pokračovalo na Západě ve stejném stylu. Byl zbourán i pomník Bulgakova, Rusa, žijícího na území Ukrajiny, Gogola, Rusa, který celý život na Ukrajině prožil a psal vlastně o ukrajinských reáliích a podobně. U nás v Praze (ta je vždy vpředu v přejímání čehokoliv z ciziny) to naštěstí víceméně skončilo odstraněním sochy osvoboditele Prahy maršála Koněva a přejmenováním několika ulic. Pokračovalo to až ke směšnostem typu, že se nesmělo říkat „ruské vejce“ a zakazovala se písmena V a Z při zdobení chlebíčků a dortů.

Tady v Ostravě to naštěstí neberou tak vážně, takže památník osvobození v Komenského sadech stále stojí a ve Vítkovicích je jedna z hlavních ulic stále zvána „Ruskou“, stále s velkým úspěchem hrajeme Gogolova Revizora a nikdo z ruských nebo ukrajinských

umělců v našem „Ústavu“ nebyl propuštěn. Omluvil jsem se písemně všem Rusům a Ukrajincům, které znám za naše „presstituty“, kteří začali bojovat proti čemukoliv ruskému.

A začal srovnávat, jaká kultura přichází ze Západu a jaká z východu, z Ruska.

Proti vlasteneckým písním jsem postavil v Americe doporučovanou změnu pohlaví už u dětí od sedmi let věku, kdy je jejich sexuální orientace ještě nerozvinutá a hlavně nemohou dohlédnout pozdějším následkům změny pohlaví, proti polytechnickým a uměleckým kroužkům dětí v Rusku transgender vystoupení zmalovaných transsexuálů v amerických školách.

Proti normálním (podle mě) vojákům veřejné vystupování amerických vojáků, kteří se na válečné lodi snímají telefonem při svých převlecích za ženy.

Vzpomněl jsem na střílení v amerických školách, kostelích a supermarketech, kde vyšinití jedinci postřílí bez nějakého důvodu své bližní, ačkoliv je neznají. Vše s podporou nebo tichým souhlasem americké věrchušky.

Nepokoje BLM, kteří nutí lidi líbat boty černošům, protože jsou černoši.

Bojůvky různých imigrantů, přistěhovalců v Německu, Francii i v severských zemích, kteří se snaží vnutit ostatní populaci své principy. Ačkoliv jsou tam už v druhé nebo třetí generaci. Ano, je to proto, že jsou „bílou“ většinou opovrhováni, protože jsou nevzdělaní. Ovšem nevzdělaní vlastní vinou, protože vzdělání odmítají a žijí z podpory státu jako nezaměstnaní a nezaměstnatelní. A mohl bych zajisté pokračovat ještě dlouho.

To vše jsou důvody, *proč nejsem rusofobem*. Nějak nemohu, přes okupaci v roce 1968 najít dost argumentů. Na rozdíl od dnešních mladých (i středních, od kterých bych očekával větší rozhled) jsem všechno prožil osobně. Ne opravdu u nás nebyla svoboda projevu,

bylo málo nepříliš kvalitního zboží, na Západ bylo velmi obtížné se dostat. Byli jsme pozadu v technologii. Ale za to všechno Rusové moc nemohli, za to jsme si mohli sami. Naše věrchuška, která se Sovětským svazem a komunismem zaštiťovala.

Z Ruska už strach nemám, poté, co jsem s mnoha Rusy mluvil osobně, z očí do očí. Tady u nás i v Rusku. V dělnických čtvrtích, v táborech bezdomovců na břehu Něvského zálivu, s pouličními umělci na Něvském prospektu. Nikdo z nich nevzpomněl, že by se mělo Rusko rozšířit na Západ, o roce 1968 nevěděli nebo neradi mluvili s tím, že je tehdy naložili do letadla nebo vlaku a přivezli kamsi na západ, kde prý probíhá kontrarevoluce. Necháпали, jak je možné, že jsme se rozešli se Slováky a netekla přitom krev – a záviděli nám to.

Mám rád klasickou ruskou hudbu, literaturu i malířství, tedy ne to revoluční a vlastenecké, ale to starší, řekl bych „carské“. Je to kultura nejméně tak stará, jako ta naše středoevropská, česká, německá, francouzská, polská.

Kdyby na to přišlo, mohl bych žít ve Wroclawi, Drážďanech nebo Vídni – nebo taky v Petrohradě. Tam, kde se domluvím s lidmi. Všude jsou to lidé vlastně docela vstřícní, množství nepřátelských je všude podobné. Jsou to většinou zakomplexovaní jedinci. Stejně jako potkáte hlupáky v Praze, Ostravě, Moskvě nebo Berlíně. I v Itálii je jich v průměru stejné množství. Říká se, že „s kloboukem ruce projdeš celý svět!“. Myslím, že je to pravda.

Vyloženě nepřátelští lidé jsou jenom ti, kteří mají strach. Třeba některé odloučené domorodé kmeny v Jižní Americe. Ty návštěvníky preventivně zabíjejí, aby jim nevzali i ti málo, co mají. A oni mají i svou pravdu Protože ti, kteří si „bílé muže“ pustili do svých teritorií, přišli nejméně o svůj tradiční způsob života ne-li o víc. Najděte si nějaké **podcasty** s Mnislavem Zeleným, Atapamou, etnologem který s nimi žil a kterého přijali za vlastního. najdete tam spoustu lidské moudrosti, nezasažené žádnou ideologií.

Takže rusofoba ze mě udělat nelze. Taktéž nebudu nenávidět Američany. Němce nebo Rakušáky. Ani Cikány, kteří nemají rádi, když se o nich mluví jako o Romech. A spousty dalších možných objektů, které se nám nyní předkládají k nenávidění. Vzpomeňte na Orwellovy **dvě minuty nenávisti**. A vyhněte se jim. Bude vám lépe. Mnohem lépe.

P.S.: Na blogu Litterate je hezký **fejeton** od Daniela Sterzika – Vidláka. Pěkné čtení po svátečním obědě. Diskuze už jenom všechno rozpatlává – jako obvykle

... si také vzpomínám, co říkal i táta, za vším najdeš žida a jeho peníze

...samozřejmě se vracím k oslavám před rokem 1989, kdy jsem nic takového nečinil, ale v dnešní době fašistů lepím na okenní sklo holubičku míru a vlajky Československa a Sovětského svazu 1. a 9. května na oslavu přátelství

...vynálezem internetu se porušily mezigenerační vztahy, mladí nevnímají minulost svých blízkých a nedokáží nahlížet do budoucnosti.

Kontinuita času je narušena.

Zdroj